

MOR OG FAR's
GULDBRYLLUP

25.5.1967.

Mel. Fra Engeland til Skotland

På Grand Hotel i Vejle den unge gem og brud
holdt bryllupsfest, og dagen efter rejste de så ud -
En ny slægt satte rod - og den har vuxet god,
et stamtræ voksed op, hvor saften var det sunde blod.

De tvende her beskrevne er vores mor og far,
i dag med guld beklæder vi det kære brudepar,
og følger deres færd - vi kan bekræfte her,
at ligegyldigt hvad der skete, stod de to os nær.

I Voldgade de byggede op det første hjem,
og her, og siden andre steder, skinnede hyggen frem.
I ærbarhed og tugt - de altid fulgtes smukt
på livets vej, og kærligheden satte også frugt.

Først Elinor, så Søster i vuggen blidt blev lagt,
Selvgade fryded sig, da frelst i land de to blev bragt.
Far på tobaksfabrik - en dag som mester gik,
og økonomisk gode kår vi alle fire fik.

De levede og ånded for os og for vort hjem,
tog del i glæden den dag Elinor fik sit emble
som barneplejerske - og den dag Søster ble'
studine. At de delte vores fryd, var let at se.

I vore ungdomsår var det den, vi stolede på.
Og den der altid snøkedde, det godt os skulle gå!
En dag kom Carl-Johan - og de så manden an,
Men indeå snart: En bedre svigeren ej tænkes kan.

Og senere kom Werner, da Søster faldt for ham.
Han passede også veldigt ind i slægtens livsprogram!
Til Hedehusene - "forvist" de unge ble',
Men fællesskabet voksede dog lige godt for det.

Med Lise og med Lars et par nye skud der kom,
og nu fik mor og far så atter "små" at høge om.
To mer i samme led - de fik at glædes ved,
først Steffen, siden Tessie til os andre hørte med.

Men ak, de små bli'r store, og Lise som bekendt
blev gift med Henning samme år, som Lars han blev student.
Men mor og far såvist - det være her som hist,
stod trofast ved vor side, deres ansvar fuldt bevidst.

Med oldehamnet Lotte fik toppen nok et skud,
men der er ingen fare for, at træet skal gå ud!
I "trøjen" Henning kom - og Lars han så sig om
fik både en veninde og sit filosofikum.

Hvad alle slægters grene, fra børn til olde-, gør
glad følger mor og far, og sådan just det være bør.
Vi er i samme båd - og som en ledetråd
i alt er de. Af hjertet tak for godhed, råd og dåd!

Carl-Johan og Elinor.